

**EXPUNERE DE MOTIVE la propunerea legislativă privind decuplarea
consumului de energie de creșterea economică a țării**

Secțiunea 1 Titlul actului normativ LEGE privind decuplarea consumului de energie de creșterea economică a țării	
Secțiunea 2 Motivul emiterii actului normativ	
1. Descrierea situației actuale	Eficiența energetică este un element central al Strategiei UE Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, dar și al tranziției către o economie în care resursele sunt utilizate eficient. Eficiența energetică stă la baza strategiei energetice a UE pentru 2020 și subliniază necesitatea unei noi strategii în materie de eficiență energetică, care să permită tuturor statelor membre să decupleze consumul de energie de creșterea economică. Eficiența energetică este unul dintre modurile cele mai rentabile de consolidare a siguranței aprovizionării cu energie și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de alți poluanți. Din multe puncte de vedere, eficiența energetică poate fi văzută drept cea mai mare resursă de energie a Europei. Economia de energie obținută prin eficiența energetică reprezintă resursa cea mai ieftină de energie și cea mai avantajoasă pentru mediu înconjurător, comparativ cu resursele de energie regenerabilă sau de combustibili fosili. Din acest motiv, Uniunea și-a făcut un obiectiv pentru anul 2020 din reducerea consumului său de energie primară cu 20% față de previziuni, iar acest obiectiv a fost identificat în comunicarea Comisiei intitulată „Energie 2020” drept o etapă cheie în atingerea obiectivelor pe termen lung ale UE în domeniul energiei și al climei. Cu ajutorul noului plan 2011 de eficiență energetică, cetățenii europeni ar putea economisi până la 1000 de euro pe familie anual și ar putea beneficia de până la 2 milioane de locuri de muncă. Planul solicită: ✓ guvernelor reducerea anuală a consumului de energie în cel puțin 3% din instituțiile publice și impunerea respectării criteriului eficienței energetice la achiziționarea bunurilor și serviciilor; ✓ întreprinderilor reducerea consumului de energie în clădiri comerciale; ✓ scăderea consumului de energie în cazul utilizării aparaturii

	electromenajere; ✓ soluții mai eficiente de generare a energiei electrice și termice; ✓ impunerea unor cerințe legate de eficiența energetică în cazul echipamentului industrial; ✓ audituri energetice și măsuri de gestionare a energiei pentru marile companii; ✓ punerea în funcțiune a rețelelor și contoarelor inteligente, care să le ofere consumatorilor posibilitatea de a reduce consumul energetic și de a-și calcula economiile realizate. Dreptul UE de a acționa în ceea ce privește eficiența energetică și economiile de energie este instituit în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prin prevederile articolului 194 alineatul (1). Deși o mare responsabilitate revine statelor membre, dreptul UE de a acționa a fost instituit datorită importanței eficienței energetice și economiilor de energie pentru realizarea politicilor Uniunii Europene privind schimbările climatice, securitatea aprovizionării cu energie, competitivitatea și obiectivele de protecție a mediului. Acest plan 2011 pentru eficiență energetică stă la baza modificării și completării DIRECTIVEI 2006/32/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN din 5 aprilie 2006 privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice, abrogată prin Directiva 2012/27/2012 din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică. În România: Prin Legea nr. 329 din 05/11/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, Agenția Română pentru Conservarea Energiei (ARCE) se desființează, iar activitatea acesteia a fost preluată de Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei (ANRE). În acest context este adoptată următoarea legislație în domeniul Eficienței Energetice: ✓ Ordonanța nr. 22 din 20/08/2008 privind eficiența energetică și promovarea utilizării la consumatorii finali a surselor regenerabile de energie al cărei scop îl constituie crearea cadrului legal pentru elaborarea și aplicarea politicii naționale de eficiență energetică; ✓ HG 409 din 01/04/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 22/2008 privind eficiența energetică și promovarea utilizării la consumatorii finali a surselor
--	---

	regenerabile de energie; ✓ Programul național pentru creșterea eficienței energetice și utilizarea surselor regenerabile de energie în sectorul public, pentru anii 2009-2010 aprobat prin HG 1661/2008 și modificat prin HG 835/2010 a cărei valabilitate este depășită; ✓ Ord. 08/2012 - Ordin pentru aprobarea ghidurilor cu recomandări privind achiziționarea de calculatoare, echipamente de copiere/imprimare, echipamente și servicii pentru iluminatul public, prin licitație publică, pe bază de criterii de eficiență energetică; ✓ Ord. 34/2011 privind modificarea și completarea Regulamentului pentru atestarea managerilor energetici, aprobat prin Ord. 42 /2010; ✓ Dec. 122/2010 privind aprobarea machetelor pentru declarația de consum total anual de energie și pentru chestionarul de analiză energetică a consumatorului de energie; ✓ Ord. 42/2010 privind aprobarea Regulamentului pentru autorizarea auditorilor energetici și a Regulamentului pentru atestarea managerilor energetici. Odată cu aplicarea Legii nr. 329/2009 activitatea fostei agenții ARCE dispare, iar activitatea în domeniul eficienței energetice se prezintă astfel: a. promovarea mecanismelor de eficiență energetică și instrumente financiare pt. economie energetică - <i>Nu a fost niciodată reglementată, dar acum nu mai este nici măcar în atenția instituției de implementare de a fi promovate asemenea mecanisme</i>; b. promovarea la consumatorii finali a surselor regenerabile – <i>Nu se realizează</i>; c. educarea și conștientizarea consumatorilor finali pentru aplicarea (mecanismelor de eficiență energetică) MEE - <i>Lipsa oricăror programe ale instituției ce aplică OG22/2008 de popularizare a mecanismelor de eficiență energetică și includerea acestora în politica de eficiență energetică a României</i>; d. cooperarea pentru atingerea obiectivelor politicii naționale de eficiență energetică - <i>Eșecurile inițiativelor de promovare a companiilor de tip ESCO sau a acordurilor pe termen lung (LTA) din lipsa de coerență și „autoritate” a instituției de promovare (ARCE, ANRE)</i>; e. promovarea cercetării fundamentale și aplicative - <i>Nu există nicio preocupare în acest sens, nefiind niciodată promovate colaborările cu instituțiile de învățământ superior sau de cercetare în domeniul</i>
--	---

	<i>energeticii;</i> <i>f. introducerea tehnologiilor cu eficiență energetică ridicată - Nu există cadrul legal de promovare și susținere a acestui obiectiv;</i> <i>g. aplicarea principiilor moderne de management energetic - Acțiuni timide fără niciun fel de urmare;</i> <i>h. acordarea de stimulente financiare și fiscale - Nu mai există;</i> <i>i. dezvoltarea pieței pentru serviciile energetice - Nicio acțiune la nivel general;</i> <i>j. obligațiile distribuitorilor de energie pentru furnizarea de informații - Nu se aplică; (organismul energetic național) OEN nu funcționează;</i> <i>k. utilizarea (programelor de eficiență energetică) PEE - Nu s-a făcut niciodată o sumare a tuturor măsurilor de eficiență energetică pentru stabilirea potențialului de economisire al României și eventual inițierea unor programe sectoriale vizând eficiența energetică;</i> <i>l. implementarea politicii naționale de EE - Nu există mijloace și nici preocupări;</i> <i>m. aplicarea legislației de eficiență energetică la produsele electrocasnice - Nu există preocupări, decât sub aspectul respectării obligațiilor producătorilor/importatorilor de a eticheta produsele nu și de a verifica corectitudinea informațiilor și a populariza metodele de economisire a energiei prin utilizarea eficientă a aparatelor electrocasnice, ghiduri de alegere corectă a acestora, etc.;</i> <i>n. acțiuni de instruire, cooperare etc. - Simple seminarii de popularizare doar a legislației, a sancțiunilor ce se pot aplica pentru nerespectarea legislației de eficiența energetică, fără promovarea de noi tehnologii, schimburi de experiență, etc.</i> <i>o. legislație și programe fără efecte practice - Legislația actuală prevede doar o listă exhaustivă de obligații ale consumatorilor fără a promova și mecanismele de implementare a eficienței energetice (sunt doar amintite, dar niciodată nu au fost transpuse în practică);</i> <i>p. audituri energetice formale;</i> <i>q. penalizări nestimulative.</i> Astfel, la nivel național nu se pot realiza prevederile Directivei Europene 2012/27/UE în domeniul Eficienței Energetice și nici prevederile Politicii UE în domeniul energiei privind decuplarea consumului de energie de creșterea economică a țării, pentru reducerea sau stoparea influențelor negative ale sectorului de energie asupra mediului și vieții sociale.
--	---

2. Schimbări Preconizate	Prin prezentul act normativ se reglementează: a) Funcționarea „autorității publice de punere în aplicare” a reglementărilor UE în domeniul eficienței energetice, prin „<i>autoritate publică de punere în aplicare</i>” înțelegând un organism reglementat de dreptul public, responsabil cu: Politicile naționale de eficiență energetică ca parte a Strategiei Energetice Naționale, transpunerea, reglementarea, implementarea și monitorizarea noii Directive Europene 2012/27/UE privind eficiența energetică, realizarea sau monitorizarea impozitării carbonului sau a energiei, a sistemelor și instrumentelor financiare, a stimulentei fiscale, a standardelor și normelor, a sistemelor de etichetare energetică, a formării și educației; b) Implementarea „contractului de performanță energetică” în economia națională, prin „<i>contract de performanță energetică</i>” înțelegând un acord contractual între beneficiarul și furnizorul (<i>în mod normal o companie de servicii energetice, „ESCO”</i>) unei măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice, <i>verificată și monitorizată pe toată perioada contractului, prin care investițiile (activitatea, aprovizionarea sau serviciile) în măsura respectivă sunt plătite</i> proporțional cu un nivel al îmbunătățirii eficienței energetice convenit prin contract sau cu alte criterii convenite privind performanța energetică, cum ar fi economiile financiare; c) Funcționarea „sistemului de gestionare a energiei-sistemului de management al energiei” prin care se înțelege un set de elemente legate între ele sau care interacționează între ele aparținând unui plan care stabilește obiectivul de eficiență energetică și strategia de atingere a acestui obiectiv; d) Creerea, funcționarea și dezvoltarea <i>Fondul Național pentru Eficiență Energetică, Finanțare și Asistență tehnică - FNEEFA</i> ce se va gestiona de „autoritatea publică de punere în aplicare” a eficienței energetice. e) Implementarea „Standardelor europene”, „Standardelor internaționale” și „Standardelor de bune practici” în economia națională privind eficiența energetică; f) Promovarea eficienței energetice ca prioritate națională în asigurarea competitivității și sustenabilității dezvoltării economice a României; g) Creșterea competitivității produselor românești prin reducerea ponderii consumurilor energetice în costurile de producție prin promovarea măsurilor de eficiență energetică în toate sectoarele
--	--

	productive și servicii; h) Promovarea standardelor naționale de eficiență energetică pe domenii (sectoare) de activitate, împreună cu ministerele de resort; i) Reducerea impactului creșterii prețurilor energiei asupra populației prin promovarea programelor naționale de creștere a eficienței energetice în clădirile de locuit și în sistemele centralizate de alimentare cu energie termică și apă caldă de consum a populației; j) Reducerea costurilor cu asigurarea utilităților în instituțiile publice (învățământ, sănătate, asistență socială, etc.) prin promovarea proiectelor naționale de reabilitare a sectorului terțiar (reabilitarea termică a clădirilor, a instalațiilor și sistemelor de producere și transport a agentului termic, a instalațiilor de iluminat, etc.) k) Promovarea utilizării resurselor regenerabile de energie în instituțiile de utilitate publică (panourile solar termice, fotovoltaice, pompele de căldură, apa geotermală, biomasa, biocombustibili, centrale eoliene, etc.) l) Implementarea conceptului de locuință cu grad ridicat de independență energetică prin promovarea utilizării la consumatorii casnici a resurselor regenerabile de energie și a reducerii consumurilor energetice prin metode de eficiență energetică; m) Implementarea la nivelul tuturor municipalităților din România a planurilor de eficiență energetică locală și dezvoltare durabilă.
3. Alte informații	1. SECTORUL PUBLIC: UN EXEMPLU DE URMAT Cheltuielile publice reprezintă 17% din PIB-ul UE. Clădirile aflate în proprietate publică sau ocupate de autorități de stat reprezintă aproximativ 12% pe zonă a parcului imobiliar al UE. Este crucial să se pună un accent mai puternic pe eficiența energetică în sectorul public, cu includerea achizițiilor publice, a renovării clădirilor publice și a încurajării unei performanțe înalte în orașe și comunități. Organismele publice să achiziționeze doar produse, servicii și clădiri cu performanțe înalte de eficiență energetică, de o manieră rentabilă. În acest caz, organismele publice țin cont de rentabilitate, fezabilitatea economică și instalațiile tehnice, precum și de concurența suficientă. Sectorul public poate crea piețe noi pentru tehnologiile, serviciile și modelele de afaceri eficiente din punct de vedere energetic. România trebuie să facă o reformă a stimulentei în favoarea utilizării energiei, de exemplu prin reorientarea acestora către îmbunătățirea eficienței energetice și combaterea sărăciei energetice. Sistemul de sprijinire a economiilor de energie nu este nici durabil, nici previzibil. Se impune crearea unui

	sistem privind obligația de a economisi energie care să garanteze un flux permanent al capitalului. Obligația este impusă doar companiilor de distribuție a energiei. IMM-urile și cetățeanul de rând vor beneficia de stimulente. 2. Statele membre ale UE joacă un rol fundamental în introducerea politicilor și măsurilor din domeniul eficienței energetice necesare pentru atingerea obiectivului de 20%. Până în prezent, planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică (PNAEE), introduse în temeiul Directivei privind serviciile energetice, au oferit cadrul național pentru elaborarea de politici privind eficiența energetică în sectoarele care constituie utilizatori finali. <i>Având în vedere acest nou plan pentru eficiență energetică care cuprinde toate sectoarele, de la producție la utilizarea finală, este evident că domeniul de aplicare al cadrului național trebuie extins pentru a cuprinde întregul lanț energetic, valorificându-se astfel mai multe posibilități de economisire a energiei.</i> 3. Începând cu 2013, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, statele membre prezintă un raport privind progresul înregistrat în legătură cu îndeplinirea obiectivelor naționale de eficiență energetică, "<i>autoritatea publică de punere în aplicare</i>" (Autoritatea Națională de Eficiență Energetică) fiind organismul de monitorizare și implementare a noii Directive Europene 2012/27/UE din 25 octombrie 2012 și raportorul la CE a progreselor realizate.
Secțiunea 3 Impactul socio-economic al prezentului act normativ	
1. Impactul macroeconomic	Prezentul act normativ va avea un impact macroeconomic deosebit prin: 1. Decuplarea consumului de energie de creșterea economică a țării după o perioadă de maxim 8 ani de aplicare a acestui act normativ, act ce se va adapta și completa permanent la noile realități din economie; România poate astfel trece de la o creștere economică cu o intensitate energetică mai mare decât media țărilor UE la o creștere economică „verde” în care parametrii de intensitate energetică și consumuri specifice să fie comparabili sau chiar sub valorile medii ale țărilor membre UE; 2. Asigurarea condițiilor necesare realizării unei creșteri economice sustenabile și asigurarea unei predictibilități a dezvoltării economiei. Prin stabilirea unui <u>obiectiv național indicativ</u> în materie de eficiență energetică, bazat fie pe consumul de energie primară sau consumul final de energie, fie pe economiile de energie

	primară sau finală, fie pe intensitatea energetică, România poate ține seama de situația națională care afectează consumul de energie primară, ca de exemplu potențialul rămas de reducere rentabilă a consumului de energie, evoluția și prognozele privind PIB, schimbările înregistrate în importurile și exporturile de energie, dezvoltarea tuturor surselor regenerabile de energie, energia nucleară, captarea și stocarea dioxidului de carbon; 3. Se creează premisele unei economii cu emisii scăzute de dioxid de carbon, eficiență din punctul de vedere al utilizării resurselor, precum și să consolideze independența energetică și siguranța aprovizionării; 4. Până la 30 aprilie 2014, iar ulterior la fiecare trei ani după această dată, statele membre prezintă planuri naționale de acțiune pentru eficiență energetică.
11. Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat	Se elimină toate ajutoarele de stat (inclusiv pe cogenerare). Contractele și alte acorduri de finanțare din partea terților reprezintă un instrument important pentru generarea resurselor financiare necesare. Partea terță își asumă responsabilitatea pentru investiția necesară, inclusiv riscurile, și beneficiază parțial de economii. În acest caz trebuie eliminate barierele de reglementare, precum și cele de altă natură, apărute în calea utilizării contractelor privind performanța energetică și a altor acorduri sau servicii de finanțare din partea terților pentru economiile de energie. <i>"Autoritatea publică de punere în aplicare"</i> competentă evaluează și ia măsurile adecvate pentru eliminarea barierelor de reglementare, precum și a celor de altă natură apărute în calea eficienței energetice și joacă rolul de mediator între instituțiile statului în aplicarea PNAEE.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Evaluarea impactului sugerează introducerea sistemelor naționale de obligații în ceea ce privește economiile de energie, pentru a genera o reducere anuală finală a consumului de energie de 1,5 %. 1. Procesul de creștere a eficienței energetice trebuie să înceapă cu statul: a) Clădirile au cel mai mare potențial de economisire a energiei. Clădirile din România reprezintă 50 % din întregul consum de energie, iar potențialul de economisire din stocul existent de clădiri este considerabil și în mare parte nu este utilizat. Sectorul public trebuie să constituie un exemplu, propunând accelerarea ratei de renovare a clădirilor publice prin impunerea unui obiectiv obligatoriu și introducerea unor criterii de eficiență energetică în domeniul

	cheltuielilor publice. Trebuie să se prevadă obligații pentru serviciile de distribuție utilități în scopul de a permite clienților lor să își reducă consumul de energie. Stabilirea unui nivel obligatoriu de 3 % pentru renovarea clădirilor organismelor publice. Clădirile deținute și ocupate de organismele publice pot servi ca pârghie pentru stimularea inovării tehnice, financiare și organizatorice necesare (mai ales în cazul „renovării profunde”) și pentru crearea unei piețe ESCO. Obligarea autorităților publice să ia în calcul utilizarea contractului de performanță energetică atunci când renovează o clădire. b) Transporturile se clasează pe locul al doilea în ceea ce privește potențialul de economisire a energiei. Transporturile sunt fundamentale pentru economia și societatea noastră. Fiecare stat membru stabilește un sistem de obligații în ceea ce privește eficiența energetică. Trebuie evaluată posibilitatea să existe o dublă reglementare în sectorul transporturilor. Obiective pentru un transport competitiv, sustenabil și eficient energetic: - Optimizarea performanței lanțurilor logistice multimodale, inclusiv prin utilizarea pe scară mai largă a unor moduri de transport mai eficiente din punct de vedere energetic. - Dezvoltarea și implementarea combustibililor și a sistemelor de propulsie sustenabile. - Creșterea eficienței transporturilor și a utilizării infrastructurii, cu ajutorul sistemelor de informații și al stimulentei bazate pe piață. 2. Producția eficientă de căldură și electricitate. Aproape 30% din consumul de energie primară are loc în sectorul energetic, în principal pentru a transforma energia în electricitate și căldură și pentru a o distribui. Este necesar să se construiască noi capacități și infrastructuri de producție pentru a înlocui echipamentele tot mai învechite și pentru a satisface cererea; Trebuie adoptate planuri naționale de încălzire și răcire pentru a dezvolta potențialul de generare cu randament ridicat a energiei și de încălzire și răcire centralizată eficientă și pentru a se asigura că regulamentele privind amenajarea teritoriului se aliniază acestor planuri. 3. Eficiența energetică în cadrul rețelelor de energie electrică și gaze. Trebuie să se țină seama de eficiența energetică în procesul de luare a deciziilor și în monitorizarea gestionării și funcționării rețelelor și piețelor de energie electrică și gaze, inclusiv în
--	---

	transpunerea priorităților din domeniul eficienței energetice în normele și tarifele rețelelor, în codurile tehnice și de rețea; 4. Eficiența energetică, un sector comercial. Sunt necesare instrumente pentru a atribui o valoare financiară economiilor de energie și pentru a lega profiturile utilităților (furnizori sau distribuitori) de eficiență energetică și nu de volumul de energie furnizat; 5. Îmbunătățirea competitivității industriei manufacturiere. Schema de comercializare a certificatelor de emisii și Directiva privind impozitarea energiei (inclusiv revizuirea prevăzută a acesteia) ar trebui să încurajeze concretizarea unora dintre aceste posibilități. În plus, ar trebui abordate și obstacolele cum ar fi lipsa de informații, lipsa accesului la capital și presiunile pe termen scurt ale mediului de afaceri. Depășirea acestora ar reduce facturile la energie și ar îmbunătăți competitivitatea; 6. Întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile) se confruntă cu cele mai mari obstacole în ceea ce privește investițiile în tehnologii eficiente energetic. Prin urmare, trebuie să li se ofere acestora informații (de exemplu cu privire la cerințele legale, criteriile de acordare a granturilor pentru modernizarea echipamentelor, disponibilitatea experților în materie de energie și a programelor de formare în managementul energetic), precum și să elaboreze stimulentele adecvate (precum reduceri fiscale, finanțarea investițiilor în eficiența energetică sau finanțarea auditurilor energetice). În cooperare cu asociațiile industriale relevante, se va sprijini schimbul celor mai bune practici în domeniul eficienței energetice, precum și proiectele care vizează consolidarea capacităților în ceea ce privește managementul energetic în microîntreprinderi și în întreprinderile mici. Se va sprijini crearea unor instrumente pe care IMM-urile le vor putea folosi pentru a-și evalua consumul de energie comparativ cu cel al întreprinderilor de dimensiuni echivalente; 7. Cercetarea și inovarea – catalizatori ai tehnologiilor eficiente energetic și rentabile în industrie Implicarea instituțiilor de învățământ superior și a institutelor de cercetare în domeniul energetic pentru descoperirea de noi metode sau realizarea de ghiduri ale celor mai bune practici în materie de eficiență energetică.
3. Impactul social	Sistemul de asigurare a accesului la energie trebuie să corespundă paradigmei europene a furnizării și finanțării Serviciilor de Interes General (SIG), precum și Strategiei Lisabona de modernizare a

	sistemelor de protecție socială. Un principiu de bază al normelor europene admite <i>finanțarea publică a costurilor fixe</i> ale SIG. Finanțarea publică a costului fix al serviciului, în primul rând a mentenanței și investițiilor, impune ca utilizatorii să plătească partea variabilă a facturii, dependentă de consum. Accesul la energie pentru grupurile sociale cu venituri reduse - consumatori vulnerabili - trebuie asigurat în condițiile în care piețele energiei sunt decuplate de efectul finanțării publice a acestui serviciu de interes general. Pentru creșterea eficienței și încrederii în piețele de energie, trebuie eliminate subvențiile de la bugetul de stat către societățile din sector. O abordare europeană comună privind eficiența energetică va reduce costurile pentru produsele eficiente din punct de vedere energetic și va spori oportunitățile de afaceri pentru industriile implicate. Crearea unei piețe comune a eficienței energetice este mult mai mult decât un simplu obiectiv de politică util. Tratatul de la Lisabona obligă statele membre UE să promoveze eficiența energetică [articolul 194 alineatul (2)]. Este necesar un sistem unitar de asistență socială pentru energie care să cuprindă cele două componente de bază: ▫ Plățile sociale pentru energie pentru consumatorii cu venituri reduse alimentați din rețele, stabilite în funcție de mărimea cheltielilor fixe ale serviciului (componenta fixă a tarifului binom) pe întreaga perioadă a anului; ▫ Integrarea gospodăriilor cu venituri reduse în programele naționale de creștere a eficienței energiei: reabilitarea termică a blocurilor de locuit, alte măsuri de creștere a eficienței energiei și folosirea surselor alternative de energie. Costurile sunt cele care au drept scop promovarea pieței de servicii energetice, informarea mai detaliată și mai frecventă a gospodăriilor și a societăților cu privire la consumul energetic real prin intermediul facturilor și al contoarelor inteligente, precum și prin intermediul auditurilor energetice obligatorii. Evaluarea impactului arată că toate aceste măsuri sunt importante pentru reducerea decalajului informațional care reprezintă una dintre barierele din calea eficienței energetice și că acestea pot genera economii energetice majore.
4. Impactul asupra mediului	Eficiența energetică contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-o manieră rentabilă și, prin urmare, la atenuarea schimbărilor climatice. Reducerea impactului asupra mediului al activităților de producere, transport, distribuție și consum al tuturor formelor de energie.

	a) Clădirile: <i>majoritatea timpului se petrece în spații interioare. Calitatea aerului din aceste spații este un factor determinant pentru sănătate și un factor pentru boli cronice. Ar trebui acordată o atenție deosebită asigurării unei bune calități a aerului în interior. În cazul în care măsurile de eficiență energetică se referă la clădiri publice, cum ar fi centrele de îngrijire de zi, grădinițe sau școli, ar trebui să se efectueze o evaluare a impactului asupra sănătății. Organismele publice, inclusiv cele de la nivel regional și local, precum și organismele care se ocupă de locuințele sociale reglementate de dreptul public trebuie:</i> ○ să adopte un plan în materie de eficiență energetică, de sine stătător sau ca parte a unui plan mai cuprinzător privind clima sau mediul, care să conțină obiective și acțiuni specifice privind economia de energie și eficiența energetică. ○ să pună în aplicare un sistem de gestionare a energiei, inclusiv audituri energetice. ○ să utilizeze, după caz, ESCO și contractarea în materie de performanță energetică pentru a finanța renovările și a implementa planurile de mentținere sau de îmbunătățire a eficienței energetice pe termen lung. b) Transporturile: Transporturile permit creșterea economică și crearea de locuri de muncă; ele trebuie să fie sustenabile, în lumina noilor provocări cu care ne confruntăm. Transporturile sunt o activitate care se desfășoară la nivel mondial; de aceea, este nevoie de o cooperare internațională puternică pentru ca acțiunile întreprinse să fie eficiente. În ceea ce privește emisiile de GES, se utilizează două principale instrumente de piață: impozitarea energiei și sistemele de comercializare a emisiilor. Impozitarea se aplică în prezent la combustibilii utilizați în transportul terestru, în timp ce sistemele de comercializare a emisiilor se aplică pentru consumul de energie electrică și, începând cu 2012, pentru transportul aerian. Până în 2030, obiectivul pentru sectorul transporturilor va fi reducerea emisiilor de GES cu aproximativ 20 % față de nivelul înregistrat în 2008. Având în vedere creșterea substanțială a emisiilor provenite din transporturi în ultimele două decenii, această reducere ar însemna totuși o depășire cu 8 % a nivelului înregistrat în 1990. c) Integrarea sistemului de management energetic cu managementul de mediu și abordarea în ansamblu a problematicei energie-mediu.
--	--

5. Alte informații	1. Implementarea integrală a măsurilor noi și a celor existente în domeniul eficienței energetice, va avea ca efecte combinate transformarea vieții cotidiene, având potențialul de a genera economii anuale de până la 1 000 de euro pe gospodărie, îmbunătățirea competitivității industriale a României, crearea de noi locuri de muncă și reducerea cu 10 milioane de tone anual a emisiilor de gaze cu efect de seră. 2. Aplicarea procentului de 20% la consumul prognozat pentru anul 2020 conduce pentru România la o țintă de economisire a energiei primare de 10 Mtep. România își poate asuma această țintă, luând în considerare efectele actualei crize economice, impactul aplicării legislației de mediu, în primul rând a celei privind reducerea emisiilor de CO₂ și a legislației în materie de eficiență energetică, ajustarea economică și schimbările structurii mixului energetic. 3. Două măsuri pot fi benefice. În primul rând, 3 % din clădirile deținute de către organismele publice ar trebui renovate anual pentru a atinge niveluri optime din punct de vedere al costurilor, ceea ce ar însemna o dublare a ratei actuale a renovărilor. În al doilea rând, ar trebui ca organismele publice să achiziționeze produse și clădiri cu un nivel înalt de performanță energetică pe baza etichetelor și a certificatelor de performanță energetică disponibile.
Secțiunea 4 Impactul financiar asupra bugetului general consolidat	
Fonduri și finanțare	Fondul Național pentru Eficiență Energetică, Finanțare și Asistență tehnică - FNEEFA se constituie din taxe pe producția, transportul și distribuția de energie, gaze, combustibili (partajarea actualelor taxe între cei care le încasează în prezent și FNEE), fonduri atrase, taxe de autorizare și/sau licențiere a companiilor de servicii energetice, donații, etc. astfel: a) Fără a aduce atingere standardelor europene, se poate stabili un fond sau fonduri pentru a subvenționa furnizarea de programe și măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice și pentru a promova dezvoltarea unei piețe pentru măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice. Astfel de măsuri pot include promovarea auditului energetic și a instrumentelor financiare pentru economiile de energie. Fondul poate să includă, printre alte surse, veniturile generate de licitații în cadrul sistemului de comercializare a emisiilor de gaze cu efect de seră;

	b) Atunci când fondurile subvenționează furnizarea de măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice, accesul la fonduri este condiționat de realizarea efectivă a economiilor de energie sau a îmbunătățirii eficienței energetice. Această realizare este dovedită prin mijloace adecvate, cum ar fi certificatele de performanță energetică pentru clădiri sau etichetele energetice pentru produse; c) Taxe pe energie sau CO₂ care au ca efect reducerea consumului de energie la utilizatorii finali; d) Sisteme și instrumente de finanțare sau stimulente fiscale care duc la aplicarea tehnologiei sau a tehnicilor eficiente din punct de vedere energetic și care au ca efect reducerea consumului de energie la utilizatorii finali. Înființarea Autorității Naționale de Eficiență Energetică în cadrul căreia va funcționa și Fondul Național pentru Eficiență Energetică, Finanțare și Asistență tehnică – FNEEFA aplicând măsurile de autofinanțare practic impactul financiar asupra bugetului general consolidat nu există.
Secțiunea 5 Efectele prezentului act normativ asupra legislației în vigoare	
1. Proiecte de acte normative suplimentare	1. Noua propunere de act legislativ va conduce la abrogarea legislației existente. Abrogarea vizează Ordonanța nr. 22 din 20/08/2008, Legea nr. 329/2009, HG 409 din 01/04/2009, HG 835/2010 precum și toată legislația secundară. 2. Transpunerea noii directive EU pentru eficiență energetică în legislația română, astfel: a) Standarde și norme care urmăresc îmbunătățirea eficienței energetice a produselor și a serviciilor, inclusiv a clădirilor și a vehiculelor, cu excepția cazurilor în care acestea sunt obligatorii și aplicabile în temeiul dreptului UE; b) Sisteme de etichetare energetică, cu excepția celor care sunt obligatorii și aplicabile în statele membre în temeiul dreptului UE; c) Reglementări sau acorduri voluntare care duc la aplicarea tehnologiei sau a tehnicilor eficiente din punct de vedere energetic și care au ca efect reducerea consumului de energie la utilizatorii finali; d) Elaborarea STRATEGIEI NAȚIONALE INTEGRATE ENERGIE-MEDIU pentru perioada 2010-2020, pentru stabilitate și predictibilitate;

2. Compatibilitatea actului normativ cu legislația comunitară în vigoare	✓ În toate țările membre ale UE există organisme cu unic rol de a promova și implementa eficiența energetică, prin acest act normativ România se aliniază la reglementările europene; ✓ Prezenta propunere se întemeiază pe Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii; ✓ Prezenta propunere este coerentă cu politica UE în domeniul climei și vine în completarea acesteia; ✓ Atingerea obiectivului UE Europa 2020 în materie de economisire a energiei necesită realizarea unor investiții uriașe în următorul deceniu. Perioada de recuperare a acestor investiții care este de obicei între 4 și 8 ani, va crea numeroase locuri de muncă și va stimula inovația; ✓ Statul Român trebuie să comunice Comisiei textul noilor dispoziții naționale (noua propunere de act normativ) de transpunere a directivei de eficiență energetică, precum și un tabel de corespondență între acestea;
4. Decizii ale Curții Europene de Justiție și alte documente	Propunerea are la bază articolul 194 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În conformitate cu articolul 194 alineatul (1), „în contextul stabilirii și funcționării pieței interne și în ceea ce privește necesitatea de a conserva și îmbunătăți mediul, politica Uniunii în materie de energie vizează, în spiritul solidarității dintre statele membre, să promoveze eficiența energetică și economiile de energie, precum și dezvoltarea de noi forme de energie regenerabilă”. Scopul propunerii constă în stabilirea unui cadru comun de promovare a eficienței energetice în Uniune.
5. Evaluarea conformității	Eficiența energetică – neconsiderată ca “resursă primară de energie”. Eficiența energetică – o primă prioritate națională a sectorului energie, cu efecte multiple. Cadru legislativ și de reglementare stabil, permisiv/atractiv și previzibil. Strategie națională unitară energie-mediu, aliniată la normele UE, aprobată în Parlamentul României, cu îndeplinirea Țintelor 20/20/20.
6. Alte acte normative și/sau documente internaționale	Se impune existența unui cadru instituțional, legislativ și de reglementare adecvat, a unei strategii energetice pe termen mediu și lung, însoțită de politici și programe energetice naționale și instrumente specifice economiei libere. Prezentul act normativ se întemeiază pe Strategia Europa 2020 pentru

din care decurg angajamente	o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, întrucât obiectivul UE de 20 % în materie de eficiență energetică face parte din cele cinci obiective principale din cadrul strategiei. Obiectivul privind reducerea consumului de energie vizat de prezentul act normativ ar trebui să ajute la atingerea obiectivelor naționale privind ponderea energiei obținute din surse regenerabile prevăzute de Directiva 2009/28/CE privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile.
6.Alte informații	Formare și educare, inclusiv programe de consiliere în materie de eficiență energetică, care duc la aplicarea tehnologiei sau a tehnicilor eficiente din punct de vedere energetic și care au ca efect reducerea consumului de energie la utilizatorii finali.
Secțiunea 6 Consultări efectuate în vederea elaborării actului normativ	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate;	Propunerea a fost elaborată pe baza numeroaselor contribuții furnizate de către părțile interesate din domeniu cu diverse ocazii. La baza propunerii a stat și o altă consultare amplă care a fost lansată în ianuarie 2011 de către grupurile de lucru ale forumului privind energia durabilă organizat la București (incluzând reprezentanți și părți interesate din statele membre ale UE). S-a efectuat o analiză exhaustivă a impactului opțiunilor propuse pe baza rezultatelor a numeroase studii. S-a studiat impactul economic, social și de mediu al opțiunilor în cauză, luând în considerare principiul subsidiarității și al proporționalității.
2. Fundamentalitatea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații	Au fost abordați specialiști în domeniu și organizații care desfășoară activitate în domeniul reglementat, aceștia fiind cei asupra cărora se răsfrâng efectele acestei legi, le îngreunează sau le oferă premize de viitor pentru activitatea desfășurată.

este legată de obiectul prezentului act normativ;	
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care actul normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile HG nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților publice locale la elaborarea de acte normative	Nu este cazul.
4. Consultări desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile HG 750/2005 privind	

constituirea consiliilor interministeriale permanente	
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul legislativ; b) Consiliul de Apărare al țării; c) Consiliul Economic Social; d) Consiliul Concurenței; e) Curtea de Conturi.	
6. Alte informații	
Secțiunea 7 Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea prezentului act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării prezentului act normativ	Trebuie să existe asigurarea că informațiile privind mecanismele de eficiență energetică disponibile și cadrele financiar și juridic sunt transparente și diseminate pe scară largă și în mod activ tuturor actorilor relevanți de pe piață, inclusiv consumatorilor, constructorilor, arhitecților, inginerilor, auditorilor de mediu și instalatorilor de elemente de construcție, astfel cum sunt definite de Directiva 2010/31/UE. Acestea se asigură că băncile și alte instituții financiare sunt informate cu privire la posibilitățile de a participa, inclusiv prin crearea de parteneriate public-privat, la finanțarea măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice. Existența unor acțiuni de informare și de sensibilizare a populației, cerințe privind disponibilitatea sistemelor de certificare, acțiuni de

	promovare a dezvoltării serviciilor energetice și obligația statului de a elimina obstacolele din calea eficienței energetice, în special fragmentarea motivațiilor între proprietarul și chiriașul unei clădiri sau între proprietarii unei clădiri.
2. Informarea societății civile cu privire la impact asupra mediului în urma implementării prezentului act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice;	✓ Preocupările privind sănătatea ar trebui, de asemenea, luate în considerare atunci când se iau decizii privind achiziționarea, pentru a facilita, de exemplu, achiziționarea produselor care nu conțin substanțe dăunătoare sănătății oamenilor. ✓ Să achiziționeze numai produsele care respectă criteriul de apartenență la cea mai înaltă clasă de eficiență energetică, ținând cont de raportul cost-eficacitate, de impactul asupra sănătății, de fezabilitatea economică și de adecvarea tehnică, precum și de concurența suficientă.
3. Alte informații	a. Informarea și formarea sunt esențiale pentru eficiența energetică; b. Trebuie stabilite condiții și stimulente corespunzătoare pentru ca operatorii de pe piață să le furnizeze consumatorilor de energie informații adecvate și specifice și consiliere pentru privind eficiența energetică; c. Cu participarea părților interesate, inclusiv a autorităților locale și regionale trebuie elaborate programe adecvate de informare, sensibilizare și formare profesională, pentru a-i informa pe cetățeni cu privire la beneficiile și aspectele practice ale adoptării unor măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice; d. În anul următor intrării în vigoare a prezentului act normativ, trebuie prezentat un plan cu privire la inițiativele ce se vor adopta, la disponibilitatea informațiilor referitoare la mecanismele de eficiență energetică existente, precum și la cadrul financiar și la cel juridic; e. Trebuie luate măsurile adecvate pentru a promova educația

	energetică în cadrul familiilor, școlilor și societății, cu un accent deosebit pe modul în care fiecare individ poate contribui la o utilizare mai eficientă și durabilă a energiei prin propriul comportament.
Secțiunea 8 Măsurile de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a prezentului act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale-înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor existente	Evaluarea impactului punerii în aplicare examinează opțiunile de raportare și monitorizare națională. Pentru a se limita povara administrativă, asigurându-se, în același timp, monitorizarea corespunzătoare a progresului, se impune introducerea unei forme de raportare anuală în cadrul programelor naționale anuale de reformă pe baza unei selecții a indicatorilor referitori la eficiența energetică și la economiile de energie. Aceasta ar fi completată de informații mai detaliate în privința măsurilor și programelor de eficiență energetică. Printre măsurile de punere în aplicare enumerăm: 1. Înființarea unei „autorități publice de punere în aplicare” a reglementărilor UE în domeniul eficienței energetice sub numele Autoritatea Națională de Eficiență Energetică - ANEE, întărirea rolului acesteia prin atribuirea de competențe de reglementare, implementare, monitorizare și control în domeniul eficienței energetice în toate domeniile și sectoarele de activitate, instrumente de finanțare, politici fiscale pentru eficiență energetică; 2. Creerea în cadrul ANEE a Fondul Național pentru Eficiență Energetică, Finanțare și Asistență tehnică – FNEEFA.
2. Alte informații	Ar trebui să fie disponibil un număr suficient de profesioniști competenți și calificați în domeniul eficienței energetice care să asigure punerea în aplicare eficientă și în timp util a prezentului act normativ, de exemplu, cu punerea în aplicare a sistemelor de obligații în ceea ce privește eficiența energetică. Prin urmare, vor trebui să fie puse în aplicare sisteme de certificare pentru furnizorii de servicii energetice și alte măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice.
Secțiunea 9	

Securitatea energetică și eficiența energetică	
1. Securitatea energetică – independență energetică	Securitatea energetică/independență energetică sunt două concepte complementare. Când ne referim la securitatea energetică, ea trebuie privită ca o componentă vitală a Strategiei de Securitate Națională. Uniunea Europeană se regăsește în fața unor aspecte problematice: creșterea consumului de energie concomitent cu scăderea producției proprii, ceea ce duce inevitabil la creșterea importurilor de energie iar pentru a face față acestor provocări sunt necesare acțiuni imediate, atât interne, cât și externe. Pe plan intern se impune găsirea de noi tehnologii energetice care să joace un rol-cheie pentru un viitor sustenabil al Uniunii. Noua Politică Energetică a Uniunii Europene, obiective majore până în anul 2020: reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cu 20%; creșterea ponderii energiei regenerabile în totalul mix-ului energetic la 20% din totalul de energie; creșterea ponderii biocombustibililor la cel puțin 10% din totalul combustibililor utilizați; reducerea consumului global de energie primară cu 20%. Asigurarea securității energetice este un obiectiv prioritar al politicii energetice europene de astăzi și corespunde conceptului de dezvoltare durabilă referindu-se la următoarele aspecte importante: accesul consumatorilor la sursele de energie la prețuri accesibile și stabile, dezvoltarea durabilă a producției, transportului și consumului de energie, siguranța în aprovizionarea cu energie și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, într-un cuvânt "eficiența energetică". Provocările energetice abordate de prezenta propunere de nou act normativ (securitatea aprovizionării cu energie, durabilitatea și schimbările climatice, precum și competitivitatea UE) sunt de interes la nivelul întregii Uniuni. În acest sens este necesar un răspuns colectiv la nivelul UE pentru a se asigura coordonarea acțiunilor și îndeplinirea cu o mai mare eficiență a obiectivelor comune.

Inițiator:

Ioan Ghișe, senator PNL de Brașov

